

ETNINĖS KULTŪROS GLOBOS TARYBA
PUSIAU NUOTOLINIO POSĖDŽIO PROTOKOLAS

2023-09-28 Nr. TP-9

Vilnius

Posėdis įvyko 2023 m. rugsėjo 12 d. 13 val. pusiau nuotoliniu būdu.

Posėdžio pirmininkė Dalia Urbanavičienė.

Posėdžio sekretorė Audronė Daraškevičienė.

Dalyvavo: Etninės kultūros globos tarybos (toliau – EKGT, Taryba) pirmininkė doc. dr. Dalia Urbanavičienė, Tarybos nariai – doc. dr. Rimantas Astrauskas, Nijolė Balčiūnienė, Sandra Daugirdienė, Ona Drobelenė, Vilma Griškevičienė, Virginijus Jocys, Zigmantas Kalesinskas, Vaida Kasparavičienė, doc. Virginijus Kašinskas, Angelė Kavaliauskienė, dr. Lina Leparskienė, Olijardas Lukoševičius, prof. dr. Lina Petrošienė, Jonas Rudzinskas, doc. dr. Dalia Senvaitytė, dr. Loreta Sungailienė, dr. Žilvytis Šaknys, dr. Skaidrė Urbonienė, Jonas Vaiškūnas; EKGT administracijos darbuotojai – dr. Audronė Daraškevičienė, dr. Jolita Eidikonienė, Rimantė Galinienė, dr. Regina Mikštaitė-Čičiurkienė, Jūratė Pancerova, Gintaras Skamaročius, Valia Skrodenienė, Valdas Voveris, Asta Žernienė, Vilma Žukauskienė; svečiai – Seimo narys Robertas Šarknickas, Seimo narys dr. Stasys Tumėnas.

Kvorumas yra.

Darbotvarkė:

1. Dėl Lietuvos kultūros tarybos lėšomis finansuojamų projektų vertinimo prioritetų ir kriterijų balų aprašų (40 min.);
2. Dėl Etnoregioninės tapatybės ugdymo centro sampratos (30 min.);
3. Dėl diskusijos su Vidaus reikalų ministerija dėl etnografinių regionų įtraukimo į regioninę politiką surengimo (20 min.);
4. Dėl bendro regioninių tarybų posėdžio rugsėjo 29 d. Jonavoje organizavimo (20 min.);
5. Dėl Regioninių tarybų personalinės sudėties pakeitimų (5 min.);
6. Kiti klausimai.

D. Urbanavičienė pasiūlė prie kitų klausimų aptarti Seimo nario R. Šarknicko siūlymą teikti G.Kakaro kandidatūrą Nacionalinei kultūros ir meno premijai gauti ir siūlymą keisti EKGT posėdžių laiką. Darbotvarkei pritarta bendru sutarimu.

1. SVARSTYTA. Lietuvos kultūros tarybos (toliau – LKT) lėšomis finansuojamų projektų vertinimo prioritetų ir kriterijų balų aprašai.

D. Urbanavičienė atkreipė dėmesį, kad 2023 m. birželio 2 d. Kultūros ministerija (toliau – KM) patvirtino LKT administruojamomis lėšomis finansuojamų projektų teikimo gaires (toliau – Gairės), o birželio 7 d. LKT nutarimu buvo patvirtinti LKT lėšomis finansuojamų projektų vertinimo prioritetų ir kriterijų balų aprašai (toliau – Balų aprašai). Tačiau iš pokalbių su LKT nare Aušra Žičkiene aiškėja, kad LKT nariai tik liepos mėnesį pamatė patvirtintas Gaires, kurios stipriai skiriasi nuo jų siūlyto varianto, o dėl Balų aprašo jiems buvo paaiškinta, kad patvirtintos formuluotės atsirado reikalaujant ministerijai. A.Žičkienė per anksčiau vykusius Gairių ir Balų aprašų aptarimus labai priešinosi profesionalaus meno ir/ar kultūros kūrėjų įrašymui skiriant balus už etninės kultūros projektų kultūrinę ir meninę vertę. Jos nuomone, etninės kultūros projektams tikrai neturėtų būti reikalavimo kviešti profesionalaus meno ir / ar kultūros kūrėjus. A. Žičkienės pastebėjimu apskritai neaišku, kodėl reikėjo Balų aprašus keisti, nes ankstesniame variante apibrėžiant Etninės kultūros ir nematerialaus kultūros paveldo programos projektų kultūrinę ir meninę vertę buvo nurodyta tik tai, kad projekto dalyviai turi pasižymėti atitinkamomis kompetencijomis.

D. Urbanavičienė papasakojo, kad feisbuke vykusioje diskusijoje LKT pirmininkė Asta Pakarklytė teigė, jog Balų apraše įvardytas „profesionalus menas ir / ar kultūra“ ne apriboja, o priešingai, yra „kosminio atvirumo“ ir puikiai tinka mūsų sričiai, nes etninės kultūros žmonės be reikalo nenori savęs priskirti profesionaliai kultūrai – juk tarp jų yra turinčių meno kūrėjo statusą, aukštojo mokslo diplomus ir t.t. D. Urbanavičienės pastebėjimu tokia argumentacija yra klaidinga, nes meno kūrėjo statusą turi labai nedaug etninės kultūros lauko žmonių (tik dalis tautodailininkų), o diplomus ilgainiui turės vis mažiau žmonių, nes etninė kultūra beveik išstumta iš aukštųjų mokyklų. Jos nuomone, trūksta apibrėžties, kas yra *profesionalios kultūros kūrėjas*, nes sąvoka *profesionali kultūra* nėra vartojama ir niekur nėra išaiškinta. Nesant apibrėžties, „kosmiškai atviros“ galimybės sudaromos nebent korupcijai, nes iš esmės yra visiškai neaišku, kaip rašomi balai. Be to, LKT kitų programų Balų aprašuose minima, kad projekto vertė matuojama pagal tai, ar kviečiami veiklose dalyvauti „profesionalaus, mėgėjų meno ir (ar) kultūros kūrėjai“. Čia naudojamas terminas *mėgėjų kultūra* taip pat neaiškus, nes įstatymu išaiškinta tik *mėgėjų meno* sąvoka. Kultūra (aprepianti plačiau nei menas) nėra ir negali būti skirstoma į profesionalią ir mėgėjų kultūras. D. Urbanavičienė atkreipė dėmesį, kad reikalavimas įtraukti profesionalius meno ir / ar kultūros kūrėjus nurodytas ir regionams skirtoje LKT programoje „Tolygi kultūrinė raida“, o etninės kultūros srityje reikalinga kompetencija neįvardyta, nors kai kurios apskritys yra išskyrusios etninės kultūros prioritetus. D. Urbanavičienė pasiūlė kreiptis į Konkurencijos tarybą, nes LKT patvirtintii Balų aprašai nėra palankūs tikriems etnokultūriniais projektams, jų atitiktis vertinimo kriterijams dėl sąvokų neapibrėžtumo priklauso

nuo įvairių ekspertų subjektyvių požiūrių, o tuo pačiu sudaro plačias galimybes korupciniams sprendimams.

L. Sungailienė pastebėjo, kad regionuose prioritetai pasirenkami remiantis bendrais LKT dokumentais, o Balų aprašai parengti neatsižvelgiant į realius visuomenės poreikius. Ji pasiūlė kreiptis į LKT ir paprašyti terminų išaiškinimo: kas, jų supratimu, yra etninės kultūros srities profesionalas? kaip etninės kultūros projektai turėtų atspindėti profesionalų įtraukimą? (paprastant pavyzdžių); kaip nuostata įtraukti profesionalus paveiks tuos etninės kultūros projektus, kuriuose pagrįstai argumentuojama, kad nereikia įtraukti profesionalius kūrėjus? LKT turėtų suvokti, kad kitų sričių profesionalų įtraukimas etninės kultūros srityje ne visada yra reikalingas. L. Sungailienė pritarė, kad LKT ekspertų vertinimai dažnai yra subjektyvūs.

D. Urbanavičienė sutiko, kad terminų išaiškinimas tikrai yra reikalingas, juolab, kad nesutarimai dėl terminų kyla tarp pačių LKT narių. Jei A. Pakarklytės nuomone profesionalumą atspindi meno kūrėjo statusas ir diplomas, tai R.Laužiko nuomone nematerialaus kultūros paveldo srityje profesionalumą atspindi patirtis, o ne diplomas.

N. Balčiūnienės nuomone, folkloro ansamblių vadovai tikrai yra savo srities profesionalai, nors ir nebaigę studijų. Etninėje kultūroje profesionalumą lemia tikrai ne baigti mokslai. Ji atkreipė dėmesį ir į kitą problemą. Jos nuomone, etnokultūrinuose projektuose neturėtų būti reikalaujama ir komunikacijos planų, tai aktualu tik komerciniams projektams. Taip pat trūksta aiškumo, kaip reikėtų nustatyti etnokultūrinio projekto vertę.

D. Urbanavičienė priminė problemą, kad Balų aprašuose etninė kultūra sutapatinama su mėgėjų menu. Mėgėjų menas yra ir chorai, ir pučiamųjų orkestrai ir t.t. Apskritai, kaip galima nacionalinės kultūros pagrindu laikomą etninę kultūrą pavadinti mėgėjų kultūra? Kai kalbama, kad etnokultūrinius projektus galima teikti vos ne į visas programas – tai netiesa. Net etninės kultūros srities programoje Balų aprašas nustato, kad turi būti kviečiami kitų sričių profesionalai. Kitas dalykas, vienodos formuluotės įvairių programų Balų aprašuose kenkia ir kitoms sritims, nes „išplaunama“ jų vertinimo specifika.

N. Balčiūnienė pasiūlė EKGK parengti etninės kultūros srities profesionalo apibrėžimą.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad tai jau yra padaryta pačios LKT užsakymu 2020–2021 m. EKGK atliekant tyrimą: jame apibrėžta, ir koks yra etninės kultūros santykis su mėgėjų menu, ir su profesionaliuoju menu, kokie turėtų būti etninės kultūros projektų vertinimo kriterijai ir t.t. Bendrą tyrimo santrauką, kurią parengė EKGK, LNKK ir dr. Vytautas Tumėnas, paskelbta LKT svetainėje. Tačiau LKT savo užsakytų tyrimų išvadomis nesinaudoja nustatydamas etninės kultūros projektų vertinimo prioritetus ir kriterijus, rengdama Balų aprašus.

R. Astrausko manymu, LKT turėtų etninės kultūros srities projektų vertinimą perleisti etninės kultūros srities specialistams, nes LKT etninės kultūros nesupranta. Dėl to tiek daug nepatenkintų

žmonių. Kiek jau buvo bandymų paveikti KM, tačiau jiems šie dalykai nerūpi. Ir tai atsisuka prieš visą mūsų kultūrą. KM apsišarvavusi ir EKGK nieko pakeisti negali jau daugybę metų. Mes nepajėgūs, joks dialogas nevyksta.

R. Šarknickas pakvietė pateikti išsakytų pastabų santrauką raštu. Jis pažadėjo imtis jų kartu su Seimo Etno bičiulių grupe. Jo nuomone, labai svarbu kelti etninės kultūros ir profesionaliojo meno santykio klausimą.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad projektų teikėjams ginčyti LKT ekspertų sprendimus galima tik per teismą, nėra jokių apeliacijos galimybių. Kai trūksta apibrėžčių, problema yra sisteminė, skaidrios konkurencijos praktiškai nėra. Kitų sričių profesionalaus meno ir / ar kultūros atstovų dalyvavimo iškėlimas etninės kultūros srityje yra labai kenksmingas.

L. Petrošienė pakvietė visus išbandyti LKT eksperto duoną – tik tokiu būdu įmanoma suprasti, kaip vyksta procesai. Kriterijai suformuluoti labai abstrakčiai, niekas negali jų pilnai paaiškinti. Kriterijus ir atitiktis jiems tikrai reikia aprašyti žymiai aiškiau. Kitas dalykas – konkurencija tarp projektų yra milžiniška, bet kokių atveju pinigų skiriama tik mažai daliai projektų.

D. Urbanavičienė priminė siūlymą kreiptis į Konkurencijos tarnybą keliant klausimą, ar LKT patvirtinti Balų aprašai sudaro galimybes tinkamai įvertinti projektus atsižvelgiant į srities specifiką. Ji paklausė, ar dar verta rašyti LKT ir KM, nes tai jau bandyta ne kartą. Nors prašymas LKT labiau apibrėžti kai kuriuos terminus būtų naudingas.

L. Sungailienė pasiūlė priminti atliktus tyrimus, kuriuos buvo užsakiusi pati LKT. Kitas svarbus tyrimas, į kurį investuota labai daug lėšų – nematerialaus kultūros paveldo tyrimas.

V. Jocys pritarė siūlymui prašyti sąvokų išaiškinimo. Rašte galima išvardinti svarbiausias tyrimo išvadas. Kreipimasis į Konkurencijos tarnybą galėtų būti antras žingsnis.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad laukti nėra kada, nes netrukus bus kitas šaukimas projektams.

V. Jocys pridūrė, kad svarbiausi prioritetai, svarbūs valstybės išlikimui, turėtų eiti per visus regionus.

D. Urbanavičienė pasiūlė Regioninių tarybų posėdyje aptarti, kaip atsitiko, kad „Tolygios kultūros raidos“ programoje kai kuriose apskrityse prioritetai smarkiai pasikeitė, sumažėjo dėmesys etninei kultūrai.

O. Drobelenė pasiūlė informuoti LKT apie rengiamą kreipimąsi į Konkurencijos tarnybą.

D. Urbanavičienė pasiūlė sudaryti darbo grupę raštams parengti, įtraukiant L. Sungailienę, V. Joci, L. Petrošienę, N. Balčiūniene, O. Drobelenę, R. Astrauską.

R. Astrauskas pasiūlė rengiant raštus nepamiršti UNESCO dokumentų ir rekomendacijų. Tai įvestų į pasaulinį kontekstą.

D. Urbanavičienė pritarė: esminio skirtumo tarp etninės kultūros ir nematerialaus kultūros paveldo nėra, abiem atvejais veikia bendruomeniškumo ir kiti principai, tad pasiremti UNESCO

dokumentais tikrai galima.

L. Sungailienė atkreipė dėmesį, kad tam tikri sąvokų skirtumai yra, tačiau esmė yra ta pati. Kitos šalys taip pat turi savo vietinius terminus, tačiau vadovaujasi UNESCO konvencija. Ji atkreipė dėmesį, kad šiemet kaip tik švenčiamas UNESCO konvencijos dvidešimtmetis. Labai verta priminti valstybei, kad ji yra įpareigota saugoti savo nematerialų paveldą. Konvencijos priėmimo diena – spalio 17 d.

NUTARTA:

1. Sudaryti darbo grupę dėl raštų LKT, KM bei Konkurencijos tarnybai parengimo; į grupę įtraukti D. Urbanavičienę, L. Sungailienę, V. Jocių, L. Petrošienę, N. Balčiūnienę, O. Drobeliene, R. Astrauską.

2. Kreiptis į LKT ir KM dėl etninės kultūros sąvokų ir balų skyrimo aprašų išaiškinimo;

3. Kreiptis į Konkurencijos tarybą, siekiant išsiaiškinti, ar etninės kultūros projektams sudaromos vienodos sąlygos su kitų sričių projektais finansavimui iš LKT gauti.

2. SVARSTYTA. Etnoregioninės tapatybės ugdymo centro samprata.

D. Urbanavičienė priminė, kad EKGKT yra įsipareigojusi parengti Etnoregioninės tapatybės ugdymo centrų stiprinimo gaires. Ji pasiūlė Etnoregioninės tapatybės ugdymo centro (toliau – Centras) sampratos projektą (pridedamas).

V. Jocys, atkreipdamas dėmesį į siūlymą suteikti Centro statusą ir kaimo turizmo sodyboms, pastebėjo, kad regioniniai parkai suteikia etnokultūrinį ženklą sodyboms, atitinkančioms nustatytus kriterijus. Galbūt verta pasidomėti jų nustatytais kriterijais. Jis suabejojo, ar kiekvienas Centras atitiks visus aptariamame projekte pasiūlytus veiklos principus. Jis paklausė, ar etninės kultūros srityje dirbančios privačios sodybomis galėtų būti pripažintos tokiais Centrais ir ką tai jiems duotų.

D. Urbanavičienė atsakė, kad čia kalba eina apie juridinius asmenis, verslo įmones. Centro statuso suteikimas būtų naudingas įvairioms kultūros ir kitoms įstaigoms, įmonėms kaip jų kompetencijos tam tikro etnografinio regiono (ar sub-regiono) tapatybės ugdymo srityje įrodymas ir kaip reklama.

O. Drobeliene pasiūlė klausimą aptarti regioninių tarybų posėdžiuose.

D. Urbanavičienės nuomone, labai svarbu iširti būklę nustatant jau esamus židinius, jų poreikius. Išsiaiškinus svarbiausius židinius, reikėtų surengti apkausą ar pasitarimus dėl Centrų kūrimui skirtų rekomendacijų rengimo.

NUTARTA. Etnoregioninės tapatybės ugdymo centro sampratą išdiskutuoti regioninių tarybų posėdžiuose.

3. SVARSTYTA. Diskusijos su Vidaus reikalų ministerija dėl etnografinių regionų įtraukimo į

regioninę politiką surengimas.

D. Urbanavičienė priminė, kad Regionų plėtros įstatyme nėra nė žodžio apie etnografinius regionus. Tuo tarpu Lietuvos teritorijos bendrajame plane etnografiniai regionai plačiai įtraukiami. Tad galima kalbėti apie teisinių dokumentų nesuderinamumą. Bėda ir ta, kad Lietuvoje, lyginant su kitomis Europos šalimis, regioninės politikos apskritai nėra. Šias problemas galima aptarti ir su VRM, ir su Seimo Valstybės valdymo ir savivaldybių komitetu. Tačiau šiai diskusijai reikėtų pasiruošti: išsiaiškinti esamus teisinius dokumentus, išsiginčyti problemas. Klausimą galima aptarti Bendrame regioninių tarybų posėdyje.

V. Griškevičienės nuomone, su šiuo klausimu siejasi ir itin aktualus regionų kultūros politikos klausimas.

N. Balčiūnienės nuomone, VRM tikrai nesidomi regionų kultūros politika, tad šio klausimo jiems kelti neverta.

D. Urbanavičienė nuomone, regionų kultūra siejasi ir su KM, ir su VRM, ir su Aplinkos ministerijos veiklos lauku. Pvz., AM perdaro saugomų teritorijų direktijų struktūrą remiantis etnografiniais regionais, tačiau jų ne visai atitinkama (pvz., žemaitiškos saugomos teritorijos priskiriamos Mažosios Lietuvos teritorijų direktijai). Svarbu apsispręsti, kokius pagrindinius klausimus norime iškelti ir su kuo kalbėtis.

V. Jocio nuomone, su AM politika siejasi ir etnoarchitektūros apsaugos klausimais.

D. Urbanavičienės nuomone, kalbant su ministerijomis reikėtų kalbėtis apie teisinius dokumentus ir kelti bendriausias problemas.

V. Jocys pasiūlė šiuos klausimus kelti dabar, kada ruošiamasi naujiems rinkimams.

V. Griškevičienė pritarė – dabar visos partijos rengia naujas programas, pats laikas joms pasiūlyti įtraukti etninės kultūros klausimus į savo programas.

D. Urbanavičienė pritarė. Ji taip pat priminė rinkiminių apygardų pavadinimų klausimą: per praėjusius rinkimus EKGK teikė VRK pastabas, kad apygardos buvo pavadintos klaidingai – kai kurie pavadinimai rėmėsi etnografinių regionų ir baltų genčių vardais, tačiau ne tose vietovėse.

N. Balčiūnienė informavo, kad šiuo metu kaip tik rengiamas rinkiminių apygardų perskirstymo projektas.

O. Lukoševičius pastebėjo, kad neseniai VRM buvo atsiuntusi apklausą dėl termino „rajonas“, apklausa padaryta reaguojant į užklausą iš visuomenės. „Rajono“ terminas Lietuvoje įvestas Stalino laikais, Lietuva liko viena iš nedaugelio šalių (kartu su Baltarusija ir Rusija), kuri nesusigražino savo senųjų administracinio suskirstymo terminų. Kita problema – Lietuva vienintelė Europoje yra su vieno lygmens savivalda, todėl neturi bendruomenių savivaldos ir stiprių bendruomenių apskritai.

NUTARTA:

1. Kreiptis į Lietuvos politines partijas su siūlymu įtraukti etninės kultūros globą į savo

programas;

2. Parengti klausimą Bendram regioninių tarybų posėdžiui; į posėdžio darbotvarkę įtraukti Olijardo Lukoševičiaus pranešimą apie savivaldą, bendruomenes ir administracinį suskirstymą tarpukario Lietuvoje;

3. Kreiptis į Vyriausiąją rinkimų komisiją, primenant ankstesnius EKGTT siūlymus dėl rinkiminių apygardų pavadinimų koregavimo.

4. SVARSTYTA. Bendro regioninių tarybų posėdžio rugsėjo 29 d. Jonavoje darbotvarkė.

D. Urbanavičienė pasiūlė šiuos klausimus:

1. Dėl etninės kultūros plėtros Jonavos rajone;

2. Dėl stebėsenos 2022 m. rezultatų pristatymo ir klausimyno stebėsenai 2023 m. sudarymo;

3. Dėl Rekomendacijų dėl etnoregioninės tapatybės ugdymo centrų kūrimo ar stiprinimo parengimo, apklausos organizavimo;

4. Dėl nevyriausybinų organizacijų, veikiančių etninės kultūros srityje, sąrašo ir apklausos vykdymo;

5. Dėl diskusijos su Vidaus reikalų ministerija dėl etnografinių regionų įtraukimo į regioninę politiką surengimo;

6. Kiti klausimai.

V. Jocys pasiūlė apžvelgti Aukštaitijos, Dzūkijos, Klaipėdos krašto, Žirgo metų eigą.

A. Daraškevičienė informavo, kad į Žirgo metų planą buvo įtrauktas Neformalaus moksleivių švietimo centro išipareigojimas surengti piešinių ir rašinių konkursus. Tačiau, šiame centre panaikinus Pilietinio, turizmo ir etnokultūrinio ugdymo skyrių, konkursai greičiausiai organizuojami nebus.

D. Urbanavičienė atkreipė dėmesį, kad šio skyriaus panaikinimas – labai didelė problema, nes būtent šis skyrius organizuodavo Etninės kultūros olimpiadą.

V. Jocys pasiūlė pakviesti konkursus organizuoti Plungės Žemaičių dailės muziejų, Lietuvių literatūros ir tautosakos institutą ar pan, arba aptarti šį klausimą Regioninių tarybų posėdyje.

O. Droblienė pasiūlė konkursą pasiūlyti organizuoti kaimo bibliotekoms, bendruomenėms.

J. Vaiškūno nuomone, EKGTT turėtų reaguoti į LNŠC įvykdytą etninės kultūros skyriaus panaikinimą.

D. Urbanavičienė pasiūlė kreiptis šiuo klausimu į LNŠC (dabartinę Lietuvos neformaliojo švietimo agentūrą), LMŠM ir Seimo Švietimo ir mokslo komitetą. Klausimą aptarti EKGTT švietimo grupėje. Regioninių tarybų posėdyje paklausti Žirgo metų konkursų klausimą.

NUTARTA:

1. Pritarti pasiūlytiems Bendro regioninių tarybų posėdžio rugsėjo 29 d. Jonavoje darbotvarkės klausimams.

2. Kreiptis į Lietuvos neformaliojo švietimo agentūrą, Švietimo, mokslo ir sporto ministeriją bei Seimo Švietimo ir mokslo komitetą dėl LNŠA (buvusio LNŠC) Pilietinio, turizmo ir etnokultūrinio ugdymo skyriaus panaikinimo.

3. Ieškoti kitų organizatorių Žirgo metams skirto konkurso įgyvendinimui.

5. SVARSTYTA. Regioninių tarybų personalinės sudėties pakeitimai.

D. Urbanavičienė informavo, kad Mažosios Lietuvos regioninėje etninės kultūros globos taryboje Mažosios Lietuvos saugomų teritorijų direkcija vietoje Akvilės Eglinskaitės deleguoja Mažosios Lietuvos saugomų teritorijų direkcijos Bendrųjų reikalų skyriaus kultūrologė nematerialiajam kultūros paveldui Liną Misiulytę. Į Suvalkijos (Sūduvos) regioninę tarybą Kauno miesto savivaldybė deleguoja Kauno miesto savivaldybės Kultūros skyriaus specialistę Laimą Praškevičienę, Vilkaviškio rajono Suvalkijos (Sūduvos) kultūros centras-muziejus deleguoja Vilkaviškio rajono Suvalkijos (Sūduvos) kultūros centro-muziejaus muziejininkę-educatorę Aušrą Mickevičienę. Žemaitijos regioninėje etninės kultūros globos taryboje Žemaičių muziejus „Alka“ vietoje Eglės Tarvainytės deleguoja Žemaičių muziejaus „Alka“ Kultūrinės veiklos ir komunikacijos skyriaus kultūrinės komunikacijos specialistę Donatą Kazlauskienę.

NUTARTA patvirtinti:

- Naują Mažosios Lietuvos regioninės etninės kultūros globos tarybos narę –Mažosios Lietuvos saugomų teritorijų direkcijos Bendrųjų reikalų skyriaus kultūrologė nematerialiajam kultūros paveldui Liną Misiulytę.

- Naujas Suvalkijos (Sūduvos) regioninės etninės kultūros globos tarybos nars: Kauno miesto savivaldybės Kultūros skyriaus specialistę Laimą Praškevičienę, Vilkaviškio rajono Suvalkijos (Sūduvos) kultūros centro-muziejaus muziejininkę-educatorę Aušrą Mickevičienę.

- Naują Žemaitijos regioninės etninės kultūros globos tarybos narę Žemaičių muziejaus „Alka“ Kultūrinės veiklos ir komunikacijos skyriaus kultūrinės komunikacijos specialistę Donatą Kazlauskienę.

6. SVARSTYTA. G. Kakaro kandidatūros teikimas Nacionalinei kultūros ir meno premijai gauti.

R. Šarknickas išsakė siūlymą pateikti Etnokosmologijos muziejaus įkūrėjo Gunaro Kakaro kandidatūrą Nacionalinei kultūros ir meno premijai gauti. Šis siūlymas yra pateiktas ir Mokslo akademijai.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad Nacionalinė kultūros ir meno premija teikiama už meno ir

kultūros kūrinius. Galbūt G. Kakaro darbai labiau atitiktų Vyriausybės premijos nuostatus.

J. Vaiškūno nuomone, G. Kakaro nuopelnai tikrai yra dideli. Muziejaus įkūrimas taip pat yra kūrinys, tad jį tikrai galima deleguoti Nacionalinei kultūros ir meno premijai. Problema tik ta, kad reikia paruošti žmogaus veiklos bylą. Gal prašyti jo paties, kad jis aprašytų savo veiklą.

D. Urbanavičienė pasiūlė šį klausimą aptarti rugsėjo 18 d. vykstančiame Aukštaitijos tarybos posėdyje, derintis dėl teikimo su Mokslo akademija.

NUTARTA. Klausimą dėl G. Kakaro kandidatūros teikimo premijai aptarti Aukštaitijos taryboje ir derintis dėl teikimo su Mokslo akademija.

7. SVARSTYTA. EKGK posėdžių laiko keitimas.

D. Urbanavičienė informavo, kad R. Šarknickas siūlo koreguoti EKGK posėdžių laiką, nes EKGK posėdžiai sutampa su Seimo plenariniais posėdžiais, dėl to Seimo nariai negali dalyvauti EKGK posėdžiuose.

NUTARTA. Apsvarstyti EKGK posėdžių laiko keitimą, derinantį prie Seimo plenarinių posėdžių, kitame pusmetyje.

Posėdžio pirmininkė

Dalia Urbanavičienė

Posėdžio sekretorė

Audronė Daraškevičienė